

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

18 февруари 1970 година*

По дело 40/69

с предмет преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Федералният данъчен съд), Мюнхен, отправено на основание член 177 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност, постъпил в Съда по дело, висящо пред упоменатия съд между

HAUPTZOLLAMT Hamburg-Oberelbe

ищец,

срещу

FIRMA PAUL G. BOLMANN, Hamburg

ответник,

преюдициално решение относно тълкуването на Регламент № 22/62 на Съвета и Регламент № 77/62 на Комисията, изменени с Регламент № 136/62 на Комисията,

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател на състав, г-н R. Monaco (докладчик) и г-н P. Pescatore, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н W. Strauß, г-н A. Trabucchi и г-н J. Mertens de Wilmars, съдии,

генерален адвокат: г-н K. Roemer
секретар: г-н A. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 30 юли 1969 г., постъпило в деловодството на Съда на 3 септември 1969 г., Bundesfinanzhof (Федералният данъчен съд) на Федерална република Германия, внася в Съда на ЕО по силата на член 177 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност няколко въпроса за тълкуването на Регламент (ЕИО) № 22 на Съвета от 4 април 1962 г. (ОВ 30, 1962 г. и Регламент (ЕИО) № 77 на Комисията на от 23 юли 1962 г. (ОВ 66, 1962 г.) с измененията с Регламент (ЕИО) № 136 на Комисията (ОВ 113, 1962 г.).

* Език на производството: немски.

По първия въпрос

2. Със своя първи въпрос Bundesfinanzhof пита Съда дали правилното тълкуване на член 14 от Регламент № 22/62 е, че държавите-членки имат право и са задължени да вземат вътрешни законодателни мерки за да посочат кои продукти подлежат на облагане по силата на член 1 от този регламент и как се разграничават един от друг.

3. Според член 14 от Регламент № 22/62 “държавите-членки следва да предприемат необходимите стъпки да адаптират своите закони, подзаконови актове и административни разпоредби по такъв начин, че разпоредбите на настоящия регламент, освен ако в него не се предвижда друго, да могат ефективно да бъдат прилагани от 1 юли 1962 г.“.

4. Тъй като Регламент № 22/62, в съответствие с параграф 2 от член 189 от Договора, е пряко приложим във всички държави-членки, на последните, доколкото друго не е изрично предвидено, е отнето правото да предприемат стъпки за целите на прилагането на този регламент, които биха изменили неговия обхват или допълнили неговите разпоредби. В степента, в която държавите-членки са прехвърлили законодателни правомощия по тарифните въпроси с цел гарантирането на задоволителната работа на общия пазар на селскостопански продукти, те не притежават правомощията да приемат законодателни разпоредби в тази област.

5. Следователно член 14 от Регламент № 22/62 следва да се тълкува в смисъл, че държавите-членки трябва да предприемат необходимите стъпки да премахнат всички пречки за прилагането му към 1 юли 1962 г., които могат да възникнат по силата на собственото им законодателство.

Следователно този член не позволява на държавите-членки да приемат вътрешни мерки, засягащи обхвата на самия регламент.

6. Поради това отговорът на първия въпрос е отрицателен.

По втория въпрос

7. В случай, че на първия въпрос бъде отговорено отрицателно, Bundesfinanzhof пита Съда дали „член 1 от Регламент № 22/62, който споменава някои от стоките, включени в Общата митническа тарифа следва да се разбира, че означава, че националните законодателни органи могат да тълкуват термините, с които са описани тези стоки, тъй като термините, с които стоките са описани в митническата тарифа по необходимост се нуждаят от тълкуване“.

8. Тъй като описанието на стоките, посочени в регламентите за създаване на обща организация на пазара е част от правото на Общността, неговото тълкуване може да се уреди единствено в съответствие с процедурите на Общността. Още повече, че общите организации на пазарите на селскостопански продукти, като тази, постепенното създаване на която е целта на Регламент № 22/62, могат да постигнат своите цели, само ако приетите разпоредби за тяхното постигане, се прилагат по еднакъв начин във всички държави-

членки. Описанията на стоките, обхванати от тези организации за това трябва да имат напълно еднакъв обхват във всички държави-членки.

9. Това изискване би било застрашено, ако при възникнало затруднение при класифицирането на някои стоки за тарифни цели, всяка държава-членка би могла да определи обхвата на описанието посредством тълкуване. Въпреки, че е истина, че в случай на затруднения в класифицирането на някои стоки, националната администрация може да бъде принудена да приеме мерки по прилагане и да изясни в отделния случай съмненията, породени в описанието на стоките, тя може да направи това само доколкото се съобразява с разпоредбите на правото на Общността и при спазването на уговорката, че националните власти не могат да приемат задължителни тълкувателни правила.

10. Следователно на втория въпрос трябва да се отговори отрицателно.

По третия въпрос

11. Ако на втория въпрос бъде отговорено отрицателно, Bundesfinanzhof пита Съда дали пуешките бутчета представляват гръбчета (части от гръбчета) или други пилешки дреболии по смисъла на член 2 от Регламент №77/62 с измененията от член 1 на Регламент № 136/62, или хранителни дреболии по смисъла на член 3 от този Регламент.

12. В съответствие с общия принцип на класифициране за тарифни цели, предвиден в Правило № 5 от Правилата за тълкуване на номенклатурата на Общата митническа тарифа (Регламент № 950/68 на Съвета, (ОВ 172, 1968 г.) стоките, които не попадат в някой от разделите на тарифата се класифицират в раздела на стоките, до които те са най-близки. Въпросът дали стоките са от един род се решава въз основа не само на техните физически характеристики, но също и въз основа тяхното използване и търговска стойност. При отсъствието на особени обстоятелства търговската стойност на стоките е тяхната пазарна цена.

13. Изразът „гръбчета с шийки” в член 2 от Регламент № 77/62 с измененията от Регламент № 136/62 се отнася до дреболии от заклани птици, различни от тези, които нарочно са отделени от гръбчето и които като такива формират остатъчни части, след като птицата е била разделена на парчета, какъвто е случая по отношение на разглеждания продукт. Търговската стойност на този продукт, както е отразена в нейната пазарна цена е много ниска и във всеки случай много по-ниска от тази на „пилешки дреболии” споменати в член 2 от Регламент № 77/62.

14. Този факт се потвърждава имплицитно от Регламент (ЕИО) № 79/66 на Комисията от 29 юни 1966 г. (ОВ 118, 1966 г.), който класифицира пуешките бутчета като „гръбчета с шийки”, но прилага към тях фактор за преобразуване, който в Регламент № 77/62 е по-близко до този прилаган към „хранителни дреболии” (член 3), отколкото до този прилаган към „гръбчетата и шийките” и „всички други дреболии пилешко”, (Член 2 с измененията от Регламент № 136/62).

15. Следователно изразът „хранителни дреболии” по смисъла на член 3 от Регламент № 77/62 трябва да се тълкува, така че да включва продуктите, имащи сходна търговска стойност, като продуктът, предмет на спора.

По съдебните разноски

16. Разходите, направени от Комисията на Европейските общности и от правителството на Федерална република Германия, които са представили своите становища на Съда, не могат да бъдат предмет на възстановяване.

17. Доколкото това производство засяга страните по главното производство, то има характера на фаза в делото, висящо пред Bundesfinanzhof на Федерална република Германия, решението относно съдебните разноски е от компетентността на този съд.

По изложените съображения, Съдът реши:

като се произнася по въпроса, поставен пред него за преюдициално заключение с определение от 30 юли 1969 г. от Bundesfinanzhof на Федерална република Германия:

1. Член 14 от Регламент № 22 на Съвета на Европейската икономическа общност от 4 април 1962 г. следва да се тълкува в смисъла, че държавите-членки трябва да предприемат необходимите стъпки да премахнат всички пречки за прилагането му, които могат да възникнат по силата на собственото им законодателство въпреки, че не им се разрешава да приемат каквито и да са вътрешни мерки, засягащи обхвата на самия регламент.

2. Член 1 от Регламент № 22 на Съвета на Европейската икономическа общност от 4 април 1962 г., който изброява някои стоки, включени в Общата митническа тарифа не оправомощава националните власти на държавите-членки да приемат правно задължителни правила за прилагането на тези описания.

3. Според член 3 на Регламент № 77 на Комисията на Европейската икономическа общност от 23 юли „хранителни дреболии”, трябва да се тълкува като включващ продуктите, които имат сходна търговска стойност като „пуешки бутчета”.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 18 февруари 1970 година.

Подписи